

Flertallet og hele Tinget, og ikke mindst Jyderne i dette Ting, ville være enige om, at naar en By viser en saadan Offervillighed, bør vi ogsaa yde Støtte dertil, saa at man kan faa god Komædie at se i andre Dele af Landet og ikke behøver af den Grund at rejse til Kjøbenhavn. Derfor glæder det mig ogsaa, at vi blive ved at holde Liv i dette Andragende, og jeg vil opfordre de Herrer fra Aarhus og andre, der interessere sig for den Sag, til at gøre, hvad de kunne, for at holde Liv i denne Sag. Jeg ønsker det ikke alene for Aarhus og for Jyllands Skyld, men ogsaa, fordi det kan bidrage til, at vi kunne faa en fornuftig Opgørelse af det kgl. Teaters Forhold og alt det Uvæsen, der eksisterer. Jeg haaber, at disse Debatter om Støtte til Teatre i Provinserne skulle bidrage til, at vi bleve fri for det — jeg tør vel ikke i en parlamentarisk Forsamling bruge det Udtryk — Spilfægtteri, som nu stilles op paa Finansloven, hvor der er en Balance, som ingen Verdens Ting betyder i Realiteten, men derimod et Underskud paa 200,000 Kr. eller derhen ad hvert Aar. Der er ingen her i Salen, der kan have noget imod, at vi dog en Gang kunne komme til en rimelig finansiel Ordning af det kgl. Teaters Forhold. Men, som sagt, Tiden er ikke saa moden endnu, at vi kunne vente, at der bliver givet Aarhus noget. Det skrider fremad, det er glædeligt, at Interessen for denne Sag bliver Aar for Aar stærkere og stærkere. Men altsaa, saaledes som Forholdene ere i dette Øjeblik, tror jeg ikke, den Sag vil kunne henvises til Ministeren, hverken til Overvejelse eller til Undersøgelse eller til noget som helst andet. Derfor vil jeg slutte, som jeg begyndte, med at anbefale som Ordfører for Udvalget de Herrer, enten det nu er det ærede Medlem for Odense eller det ærede Medlem for Aarhus, paa Forslagsstillerens Vegne at tage Ændringsforslaget tilbage, da jeg ikke tror, det kan henvises.

**E. Sørensen:** Det er jo en god og rimelig Regel her, at naar man sidder i et Udvalg og hører til Udvalgets Flertal, eller naar, som i dette Tilfælde, hele Udvalget staar enigt, saa tage de enkelte Udvalgsmedlemmer ikke Ordet. Men der

kan dog være Lejligheder, hvor det ikke er aldeles ubeskedent, om et enkelt Medlem kommer med nogle faa Bemærkninger, efter at han har haft Lejlighed til at høre den ærede Ordfører. Jeg nærer ingen Tvivl om, jeg tror, det er aldeles givet, at det er et baade stort og flot og smukt Teater, de have opført i Aarhus. Og det er ganske naturligt, at denne stærkt fremvoksende By, denne rige By — for det er vel nok saa, at i Forhold til Folketallet, er der ingen By her i Landet, Hovedstaden indbefattet, der tæller saa mange store Forretningsmænd og saa mange store Formuer, som Aarhus — jeg siger, det er ganske naturligt, at denne By har ønsket sig et virkeligt godt og komfortabelt Teater. Der er jo andre Byer, der forud have gennemført noget lignende. Saa snart man i Vejle træder ud fra Banegaarden, ser man et Teater bygget paa samme Vis, som det i Aarhus, med Aktietegning fra Byens Indbyggere og med Tilskud fra Byraadet. Det er ogsaa et meget flot og stort Teater, som i Forhold til de to Byers Folketal sikkert har kostet endnu en Del mere, end Aarhus Teater har kostet Aarhus. Nu er Aarhus naaet til det samme; jeg har ikke set Teatret, men jeg har hørt det omtale som et i enhver Henseende smukt Teater, noget lignende som Dagmar-teatret i Kjøbenhavn, men endnu lidt flottere. Dette er altsaa klart nok. Hvad der derimod, synes jeg, maa staa en Del uklart, det er, hvorfor Staten skulde betale det. Der henvises ganske vist i Andragendet til, at Aarhus Borgere og Byraad have „dokumenteret deres Offervillighed“, og det meddeles, at Teatret har kostet ca. 500,000 Kr. Naa, helt Offer kan hele denne halve Million nu ikke være, deri er naturligvis indbefattet en ret stor og naturligvis ganske sikker Prioritet, som ikke kan tælles med i Ofret. Jeg antager, at Prioriteten er et Par hundrede Tusind Kr. Men selv om man regnede hele den halve Million som Offer, vilde dette Offer ganske vist tabe en væsentlig Del af sin Karakter og svinde meget væsentligt ind, hvis vi nu her gik ind paa at forrente hele dette Offer med 5 pCt. aarlig. Der er mange, der i saa Fald kunde være tilbøjelige til at bringe Ofre. Eller om